

Lommeur reddede Nordalsingers liv

Har man flere gange besøgt Marie og Jens Nørrelykkes gæstfrie hjem på "Nørrelykkegaard" Ved Holm på Nordals, lægger man mærke til, at et gammelt lommeur har sin faste plads på skrivebordet. At det ikke ligger der som tidsmåler, bliver man hurtig klar over, for dels går det ikke og kan i øvrig ikke gå- og dels mangler den store viser. Det må altså være en hel speciel grund til, at uret altid ligger fremme på sin faste plads - og det er det sandelig også!

Jens Nørrelykke er ikke manden, der vidt og bredt skal berette om, hvorfor uret nu engang ligger fremme på skrivebordet, tværtimod, men direkte adspurgt kommer det stilfærdig fra den nu 80-årige forhenværende gårdejer. Det har redet mit liv!

Og beretningen om, hvordan det skete, fortæller i et glimt lidt om de ufattelige lidelser mange unge sønderjyder måtte igennem den første store krig, som de tilmed var tvungne deltager i.

I maj 1915 blev Jens Nørrelykke indkaldt til militærtjeneste ved 84`erne i Haderslev for kort efter at blive overflyttet til Flensborg, hvor han blev uddannet som maskingeværskytte. Kun et halvt år efter indkaldelsen blev han med sit regiment sendt til fronten i Rusland, hvor han var med i de hårde fremstød, men han skulle imidlertid komme ud for endnu hårdere frontkampe. Jens Nørrelykke blev nemlig overflyttet til et russisk regiment, nr.254, og med det kom han til at deltage i de frygtelige kampe i de rumænske bjerge – altid i den forreste linje. Tabene på den tyske side var store, og mange af Jens Nørrelykkes nærmeste soldaterkammerater var faldet, da han den 17. august 1917 selv blev ramt af et skud, der ville have været øjeblikkelig dræbende, om ikke kuglen havde ramt hans

lommeur.

Ved byen Vocsani skulle Jens Nørrelykkes deling besætte en hovedvej, og efter at havde oprettet maskingeværstilling ved vejen, skulle han tilbage til den forladte stilling for at hente to ammunitionsbatterier, som han ikke kunne have med ved den første fremrykning. Under denne farefulde færd blev Jens Nørrelykke beskudt og såret i første omgang uden at ane, hvor alvorligt såret han var – eller hvor langt alvorligere, det kunne have været.

Da han senere blev anbragt på et opsamlingssted, inden turen kunne gå til et lazaret, ville Jens Nørrelykke se, hvad klokken var, og da først opdagede han, at uret var blevet ramt af kuglen. Han kunne nemlig ikke få uret op af lommen, idet hele dens bagside var flænset op af projektilet, og så var dannet en slags modhager, der bevirkede, at uret hang fast i tøjet.

Med denne fandt Jens Nørrelykke og senere lazaret – læge ud af, hvorfor han var såret flere steder af samme kugle. Det viste sig nemlig, at projektilet var gået gennem hans højre hånd og derpå ind mod uret, hvorefter det slog tilbage og ind gennem venstre lår og videre i venstre hånd. At han i det hele taget var ramt i låret, opdagede Jens Nørrelykke i øvrigt først om aftenen på lazarettet, da slaget fra kuglen åbenbart har været så hårdt, at det for en tid har bedøvet sårområdet.

Det blev til et længere lazaretophold for den ungealsinger, for der gik betændelse i benet, hvor han var blevet såret, hvorfor der måtte en operation til. Da den var overstået, ville man sende Jens Nørrelykke tilbage til fronten, men det lovede han sig selv skulle blive løgn. Og det blev det! Da lægen ville "gå Tur" med ham, erklærede Jens Nørrelykke, at han var ude af stand til at gå, og resultatet blev derfor, at han blev sendt til Tyskland til lazarettet i Darmstadt. Efter at være udskrivet derfra, blev han sat til at forrette vagttjeneste. I øvrigt var Jens Nørrelykke netop hjemme på orlov, da våbenstilstanden kom den 11. nov. 1918, så efter at havde været til afmønstring i Flensborg, var den uhyggelig krig definitivt slut for ham.

Det molesterede lommeur havde Jens Nørrelykke naturligvis med hjem. Det havde redet hans liv, så det skulle altid være hos ham. Derfor har det sin faste plads på hans skrivebord.

